

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.167/2012/7.szám

A Kúria a személyesen eljáró felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2011. október 19. napján kelt 4.K.20.139/2011/7. sorszámu jogerős ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszámu alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.K.20.139/2011/7. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 188.400 (száznnyolcvannyolcezer-négyszáz) forint kereseti és 314.000 (háromszáztizennégyezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesnél bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytattak le, szja és százalékos EHO adónemekben a 2001-2005. évekre. A vizsgálat során több adójogi tényállást állapítottak meg. Az egyik szerint a felperes 2001. május 4. és 2003. március 31. között hét alkalommal, összesen 13.100.000 forint tagi kölcsönt nyújtott az Kft-nek (a továbbiakban: Kft.).

A kapcsolódó 1941598212. számú másodfokú határozatot a felperes keresettel támadta: a tagi kölcsön nyújtásának tényét ésösszege szerűségét nem vitatta.

Az alperes ezen határozatát az elsőfokú bíróság a 4.K.21.045/2008/7. számú ítéletével – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte.

Az indokolás szerint abból a tényből következően, hogy a felperes vallott adóköteles jövedelme nem biztosított fedezetet a tagi kölcsön nyújtására, indokolt és jogszerű volt a becslés alkalmazása. Azonban felperes bizonyíthatja, hogy milyen forrás biztosított lehetőséget a tagi kölcsönt nyújtására. Ezen okból az új eljárásban az adóhatóságnak bizonyítási eljárást kellett lefolytatni a devizaszámlák 2001. január havi egyenlegeire, nagy értékű személygépjármű vásárlásokra, ingatlanszerzésre és annak forgalmi értéknövekedésére. Ki kellett térni arra is, hogy a felperes a 2004. évben nagy értékű kötőgépeket értékesített.

A 4.K.21.045/2008/7. számú jogerős ítéletben megadott szempontoknak megfelelő bizonyítási eljárást követően a revízió a 2001. január 1-ei állapotban 20.000.000 forint nyitóegyenleggel számolt. A megismételt eljárásban az adóhatóság a Kft. részére nyújtott tagi kölcsönt az alapeljárással egyezően vette figyelembe.

Az elsőfokú adóhatóság a 2001. és 2002. évekre elévülés miatt nem tett megállapítást, míg a 2003. – 2004. évekre szja és EHO adónemekben összesen 3.140.203 forint adókülönböt rögzített, az adóhiánynak minősülő rész után adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel.

Az alperes helybenhagyta az elsőfokú határozatot.

A felperes keresettel támadta az alperesi határozatot: vitatta a vállalkozói kivét összegét, hivatkozott a Kft. névváltozásaira, valamint arra, hogy a tagi betétek 5.500.000 forintos összegét igazoló két „fecni”-t talált.

A jogerős ítélet az alperesi határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte.

A vállalkozói kivétnél az elsőfokú bíróság alaptalannak ítélte a keresetet, továbbá nem tekintette érdeminek a Kft. névváltozásait. Értékelése szerint relevanciája annak volt, hogy a felperes az alperes által megállapított nagyságrendben és időpontban nyújtott-e kölcsönt a Kft-nek.

A felperes nyilatkozatai, a perben csatolt „fecni”-k és az ellenőrzési jegyzőkönyv alapján az elsőfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy a megállapításra a főkönyvi katon alapján került sor, de annak hitelességét nem vizsgálták. Csak bizonyítási eljárást követően lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy valóban nyújtott-e a felperes a Kft. részére tagi kölcsönt, mely időpontban, mekkora összegben. Ennek a függvényében

dönthető el, hogy a felperes nyújtotta tagi kölcsönről, vagy a Kft. eltitkolt bevételeiről van szó.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését a felperes keresetének elutasítását kérte. Előadta, hogy az új eljárás lefolytatására az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (a továbbiakban: Art.) 140.§ (2) bekezdésének megfelelően az alapeljárás jogerős ítéletében előírtaknak megfelelően került sor, az alapeljárás megállapításai a megismételt eljárásban is kötötték, ennek folytán a határozat nem volt jogszabálysértő. A kölcsön tényét a felperes az alapeljárás során nem vitatta és az új eljárás során is csak a peres eljárásban terjesztette elő kifogásait. További álláspontja szerint érdemben helytálló volt a tagi kölcsönre vonatkozó megállapítás.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Előadta, nem is nyújtott tagi kölcsönt, a valóságos tény az, hogy a Kft. mérlegadatai valótlanok, amit a teljes körű könyveléssel lehet bizonyítani.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem, vagy csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül (a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH 2002. 490. KGD 2002. 262.). Ennek következtében a Kúria a felülvizsgálati eljárást a tagi kölcsönre nézve folytatta le, a jogerős ítélet egyéb érdemi megállapításait nem érintette.

A felperes 2001-2005. évekre vonatkozó adófizetési kötelezettsége két adóigazgatási eljárásnak volt tárgya. A második, a megismételt eljárás szempontjait az elsőfokú bíróság 4.K.21.045/2008/7. számú jogerős ítélete határozta meg. Az Art. 140.§ (2) bekezdése folytán az adóhatóság a bíróság által elrendelt új eljárásban kizárólag az új eljárás elrendelésére okot adó körülményeket, illetőleg az ezekkel összefüggő tényállási elemeket vizsgálhatja.

A 4.K.21.045/2008/7. számú jogerős ítélet az új eljárás szempontjai között a tagi kölcsönt érintő körülményt nem jelölt meg. Az ítéletből megállapítható, hogy abban az eljárásban a felperes további, az új eljárással érintett jövedelmeit éppen az okból tekintette relevánsnak az elsőfokú bíróság, hogy azok fedezetet nyújtanak-e a tagi kölcsön nyújtására. A jogerős ítéletet, így azt, hogy a tagi kölcsön nyújtásának és összegének ténye nem volt tárgya a peres eljárásnak, a felperes felülvizsgálati kérelemmel nem támadta. Ennek következtében az adóhatóság által lefolytatott új eljárás nem terjedhetett ki a tagi

kölcsön nyújtását érintő megállapításokra, és a bíróság előtt is csak az Art. 140.§ (2) bekezdése által megadott keretek között, leszűkített tartalommal lett volna lehetőség a bírósági felülvizsgálatra. (Legfelsőbb Bíróság Kfvf.I.35.143/2006/6. szám, Kfv.I.35.073/2007/4. szám, Kfv.I.35.368/2008/4. szám, Kfv.V.35.392/2010/9. szám, Kfv.V.35.394/2010/8. szám).

Az elsőfokú bíróság ezt a korlátozást figyelmen kívül hagyta, ezért a Kúria a Pp. 275.§ (4) bekezdése és 339.§ (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemmel támadott körben a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét a tagi kölcsön körében is elutasította.

A Kúria a teljes körűen pervesztes felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes felperes elsőfokú és felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

Budapest, 2013. április 11.

**Dr. Darák Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné
Éva sk. előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró**

dr. Oláh